

สารนิพนธ์เรื่อง	แนวทางการลงโทษผู้ทำการขอทานและผู้แสวงหาประโยชน์
คำสำคัญ	จากขอทาน ตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2559
นักศึกษา	การลงโทษผู้ทำการขอทาน/ผู้แสวงหาประโยชน์จากขอทาน
นักศึกษานักศึกษา	สุคกมล ศรีบาล
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิสิต อินทมาโน
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	กลุ่มวิชากฎหมายอาญาและกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
พ.ศ.	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
	2563

บทคัดย่อ

ปัจจุบันขอทานมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ จนกลายเป็นปัญหาที่ต้องเร่งดำเนินการแก้ไข โดยปัญหาดังกล่าวยังคงเป็นปัญหาที่ยากแก่การป้องกันและแก้ไขเยียวยาให้สำเร็จ การขอทานนั้น ส่วนใหญ่เกิดจากการดำรงชีวิตอันเนื่องมาจากปัญหาความยากจน การไม่ได้รับการศึกษาที่เท่าเทียมกันซึ่งเกิดจากความเหลื่อมล้ำทางสังคมและในปัจจุบันรูปแบบของการขอทานมีวิวัฒนาการพัฒนาจากการขอทานเพื่อหาเลี้ยงชีพเพื่อความอยู่รอดได้พัฒนามาเป็นรูปแบบของกลุ่มหรือองค์กรและที่น่าสนใจคือการขอทานที่มีการดำเนินการที่ทำเป็นรูปแบบธุรกิจในลักษณะที่เป็นการแสวงหาประโยชน์จากขอทานที่เป็นเด็ก แม้ว่าการขอทานจะเป็นเรื่องส่วนตัวและถือเป็นสิทธิเสรีภาพของบุคคลในการที่จะเลือกประกอบอาชีพและโดยสภาพการขอทานนั้นไม่ได้ก่อให้เกิดความเดือดร้อนในสังคมโดยตรงแต่ในทางกลับกันอาชีพขอทานก็ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมต่างๆ ซึ่งอาจนำไปสู่การเกิดปัญหาอาชญากรรมขึ้นในสังคมที่มีความรุนแรงมากขึ้นได้ การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางในการบังคับใช้บทลงโทษที่มีความเหมาะสมแก่ผู้ทำการขอทานและผู้แสวงหาประโยชน์จากขอทานที่เป็นเด็กที่มีความเหมาะสมทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและแก้ปัญหาคือขอทานให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาค้นคว้าพบว่าปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมขอทาน พ.ศ.2559 ได้กำหนดให้ผู้ทำการขอทานมีความผิดอาญา โดยเป็นการห้ามทำการขอทานโดยเด็ดขาด หากผู้ทำการขอทานฝ่าฝืนบทบัญญัติดังกล่าว จะต้องได้รับโทษจำคุก หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ เห็นว่าขอทานส่วนใหญ่มีความยากจน จากจำนวนขอทานที่เพิ่มมากขึ้นการลงโทษจำคุกขอทานจะเป็นการเพิ่มภาระให้แก่รัฐ นอกจากนี้เห็นว่ากำหนดบทลงโทษแก่ผู้แสวงหาประโยชน์จาก

การนำคนมาเป็นขอทานนั้น ไม่ได้กล่าวถึงผู้ที่ทำการแสวงหาประโยชน์จากขอทานที่เป็นเด็กด้วย ทั้งนี้จากการศึกษาค้นคว้ากฎหมายต่างประเทศ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ประเทศสิงคโปร์และประเทศอินเดีย พบว่ามีมาตรการป้องกันการขอทานและผู้แสวงหาประโยชน์จากผู้ทำการขอทานที่สมควรนำมาปรับใช้แก่ประเทศไทย

ผู้ศึกษาเห็นว่า ในกรณีของผู้ทำการขอทานที่กำหนดให้ผู้ทำการขอทานเป็นความผิดทางอาญามีโทษจำคุกนั้น เห็นว่าไม่เหมาะสมเนื่องจากขอทานมิใช่อาชญากร จึงเห็นควรคงโทษปรับไว้แต่ ให้อภัยโทษจำคุก และให้ผู้ทำการขอทานเข้ารับการคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตแทนการลงโทษจำคุก เห็นควรให้กำหนดบทลงโทษแก่ผู้ที่แสวงหาประโยชน์จากขอทานเด็กเข้าไปในพระราชบัญญัติควบคุมขอทานด้วย และข้อเสนอแนะประการสุดท้าย คือในกรณีที่ผู้เข้ารับการคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตออกจากสถานคุ้มครองและพัฒนาชีวิตเป็นเด็ก หญิงมีครรภ์ ผู้สูงอายุ คนพิการหรือทุพพลภาพ หรือคนเจ็บป่วย ให้ได้รับโทษหนักขึ้น

THEMATIC TITLE	GUIDELINES ON PUNISHMENT FOR BEGGARS AND PERSONS SEEKING BENEFITS FROM THE BEGGING ACCORDING TO THE CONTROL OF BEGGING ACT B.E. 2559
KEYWORDS	PUNISHMENT FOR BEGGARS / PERSONS SEEKING BENEFITS FROM THE BEGGING
STUDENT	SUDKAMON SRIBAN
THEMATIC ADVISOR	ASSISTANT PROFESSOR DR. NISIT INTAMANO
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS CRIMINAL LAW AND CRIMINAL JUSTICE ADMINISTRATION
FACULTY	SCHOOL OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2020

ABSTRACT

The number of beggars is currently increasing, which has become a problem that needs to be resolved and it is still a problem that is difficult to prevent and solve successfully. The main causes of begging are due to poverty and the lack of equal education arising from social inequality. At the present, the form of begging has evolved from the begging for a living to survive to the form of a group or organization and it is interesting that beggars are operated as a business model in a way that exploits child beggars. Although begging is a personal matter as considering a right and liberty for a person to choose a career, and the nature of begging does not directly cause distress in society, on the other hand, the beggar causes various social problems which can lead to more violent crime in society. The objective of this study is to study guidelines for the enforcement of punishment as appropriate to beggars and persons seeking benefits from begging who is a child, whether both domestic and foreign in order to be guidelines for the development and solve the problem of beggars to be more efficient.

From the study, it was revealed that the problem of enforcement of the Control of Begging Act, B.E. 2559 stipulates that the beggar is a criminal offence which is absolutely forbidden to begging. If the beggar violates such provisions, they shall be liable to imprisonment

or to a fine or to both. In fact, most of the beggars are in poverty and the number of beggars is higher; therefore, punishing beggars increases the burden on the state. In addition, it is seen that the imposition of punishment for those who seek benefits from begging does not mention persons who exploit child beggars. The study of foreign law from the United States, Singapore, and India, there are measures to prevent begging and the exploitation of the beggar that should be applied to Thailand.

According to the study, in the case of a beggar was defined as a criminal offense and shall be liable to imprisonment, it would consider that it is inappropriate because the beggar is not a criminal. Thus, it deems appropriate to maintain a fine, but to abolish imprisonment including to provide beggars to obtain protection and development of the quality of life instead of imprisonment. Furthermore, the punishment for persons who seek benefits from child beggars should also be prescribed in the Control of Begging Act. In the event that the persons receiving the protection and development of the quality of life leave the center for the protection and development of the quality of life are children, pregnant women, the elderly, lunatics, persons with disabilities or disabilities or sick people to obtain a severe punishment.